

65ste vergadering

Woensdag 5 april 2000

Aanvang 13.00 uur

Voorzitter: Weisglas

Tegenwoordig zijn 137 leden, te weten:

Van den Akker, Albayrak, Apostolou, Van Ardenne-van der Hoeven, Arib, Atsma, Augusteijn-Esser, Bakker, Van Baalen, Balemans, Balkenende, Barth, Van Beek, Belinfante, Van den Berg, Biesheuvel, Bijleveld-Schouten, Blaauw, Van Blerck-Woerdman, Blok, De Boer, Van Bommel, Brood, Buijs, Bussemaker, Van de Camp, Cherribi, De Cloe, Cornielje, Crone, Dankers, Van Dijke, Dijksma, Dijkstal, Dijsselbloem, Dittrich, Van den Doel, Duijkers, Duivesteijn, Essers, Eurlings, Geluk, Van Gijzel, Giskes, Gortzak, De Graaf, De Haan, Halsema, Hamer, Harrewijn, Van Heemst, Hermann, Herrebrugh, Hessing, Hillen, Hindriks, Van der Hoek, Hoekema, Van der Hoeven, De Hoop Scheffer, Kalsbeek, Kamp, Kant, Karimi, Klein Molekamp, Van der Knaap, Koenders, Kortram, Kuijper, Lambrechts, Luchtenveld, E. Meijer, Th.A.M. Meijer, Melkert, Middel, Van Middelkoop, Mosterd, Nicolai, Niederer, Van Nieuwenhoven, Noorman-den Uyl, Oedayraj Singh Varma, Örgü, Van Oven, Passtoors, Patijn, Poppe, Rabbae, Ravestein, Rehwinkel, Reitsma, Remak, Rietkerk, Rijpstra, Rosenmöller, Ross-van Dorp, Rouvoet, Santi, Scheltema-de Nie, Schimmel, Schoenmakers, Schreijer-Pierik, Schutte, Smits, Snijder-Hazelhoff, Spoelman, Van der Staaij, Van der Steenhoven, Stellingwerf, Stroeken, Swildens-Rozendaal, Udo, Ter Veer, Te Veldhuis, Vendrik, Verbugt, Verburg, Verhagen, Visser-van Doorn, Van der Vlies, M.B. Vos, O.P.G. Vos, Voûte-Droste, De Vries, Waalkens, Wagenaar, Van Walsem, Weekers, Weisglas, Van Wijmen, Wijn, Wilders,

De Wit, Witteveen-Hevinga, Van Zijl, Zijlstra en Van Zuijlen,

en de heer Korthals, minister van Justitie, en mevrouw Jorritsma-Lebbink, vice-minister-president, minister van Economische Zaken.

□

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Van Nieuwenhoven en De Boer, wegens bezigheden elders, alleen voor het eerste deel van de middagvergadering;

Oudkerk, wegens ziekte;

Marijnissen en Feenstra, wegens bezigheden elders;

Timmermans en Valk, wegens verblijf buitenslands;

Duivesteijn en Van Oven, wegens verblijf buitenslands, alleen voor de avondvergadering.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Tijdens de stemmingen van gisteren over de Wet studiefinanciering 2000 (26873) heeft de fractie van het CDA abusievelijk tegen het amendement-Van der Vlies/Stellingwerf (stuk nr. 25) gestemd. Deze fractie wenst geacht te worden vóór dit amendement te hebben gestemd. Dit heeft uiteraard geen gevolgen voor de uitslag.

Met betrekking tot het gisteren door de heer Melkert aangevraagde debat over "inburgering" deel ik mee dat in verband met nog nader te voeren overleg de Kamervoorzitter pas morgen bij de regeling van werkzaamheden een voorstel zal doen.

Ik deel verder mee dat de stemmingen over de Gaswet hedenmiddag om precies 15.00 uur zullen plaatsvinden, met onderbreking van de agenda.

Het woord is aan de heer Stroeken.

De heer **Stroeken** (CDA): Voorzitter! Ik wil graag op zeer korte termijn, het liefst eind deze week, een brief ontvangen van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over KB 746 inzake beperking en uitbreiding kring verzekerde volksverzekeringen. Reeds tweemaal heeft de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid zich schriftelijk tot de staatssecretaris gewend om spoed te betrachten bij de oplossing van de situatie waarin oudere Nederlanders die in het buitenland woonden, verzeild zijn geraakt. Zij zijn namelijk niet meer verzekerd voor verpleeghuiszorg en dergelijke via de AWBZ. Iedere dag dat dit langer duurt, worden de problemen groter. Wij ontvangen ook

De heer Korthals, minister van Justitie

steeds meer brieven. Het is dan ook dringend nodig dat wij hierover op zeer korte termijn een brief van de staatssecretaris ontvangen.

De **voorzitter**: Naar mijn opvatting moet dit verzoek eerder gericht zijn aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de heer Hoogervorst.

De heer **Stroeken** (CDA): Ik heb mij vergist. Ik bedoelde ook deze staatssecretaris.

De **voorzitter**: Dat is bij dezen hersteld. Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het wetsvoorstel Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Penitentiaire beginselenwet (strafrechtelijke opvang verslaafden) (26023).

(Zie vergadering van 28 maart 2000.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **Korthals**: Voorzitter! Het stemt tot genoegen dat wij het wetsvoorstel inzake strafrechtelijke opvang verslaafden, verder "SOV" genoemd, deze week kunnen afhandelen. Aan deze behandeling is een uitvoerige en constructieve schriftelijke gedachteswisseling in twee rondes vooraf gegaan. Naar mijn mening, die tijdens de eerste termijn van de Kamer bevestigd is, zijn daardoor het wetsvoorstel, de daaraan ten grondslag liggende overwegingen en de beoogde toepassing van de regeling inzake SOV verduidelijkt.

Tevens is het wetsvoorstel op onderdelen verbeterd. Het stemt tot voldoening dat de meerderheid van de Kamer de voorgestelde SOV steunt en met de regering van oordeel is dat het noodzakelijk, de moeite waard en verantwoord is om SOV in te voeren. Het is noodzakelijk omdat de SOV naar verwachting iets kan bereiken bij een groep verslaafden die tot nu toe ongevoelig is geweest voor andere voorzieningen. Sommige drugsverslaafde delinquenten zijn slechts met een zekere dwang, dus de gedwongen opvang, op het rechte spoor te krijgen. Het is de moeite waard omdat de SOV een waardevolle voorziening zal kunnen zijn, die in de praktijk moet worden uitgetest. Het is verantwoord omdat

invoering van de SOV is gebaseerd op uitvoerig literatuuronderzoek, buitenlandse bevindingen en de resultaten van de evaluatie van de drangvoorzieningen, zoals die in Ossendrecht. Het is ook verantwoord omdat de SOV een experiment van beperkte omvang is en door middel van een grondige evaluatie op zijn effectiviteit zal worden getoetst. Een eerste evaluatie binnen drie jaar moet uitwijzen of wij met de SOV op het goede spoor zitten. De totale uitkomsten van de evaluatie binnen zes jaar zullen de grondslag vormen voor een definitieve beslissing over voortzetting van de SOV. Het is ook verantwoord omdat de regeling, zoals die na de tweede nota van wijziging eruitziet, met vele waarborgen is omkleed.

De SOV heeft twee doeleinden. De eerste is het terugdringen van ernstige overlast als gevolg van door drugsverslaafden gepleegde strafbare feiten. De tweede is het oplossen, althans beheersbaar maken van de individuele problematiek van een aan harddrugs verslaafde delinquent ten behoeve van zijn terugkeer in de maatschappij en met het oog op de beëindiging van zijn recidive. Beide doeleinden komen tot uitdrukking in artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht.

De voorgestelde regeling verschaft het noodzakelijke fundament voor het experiment SOV, namelijk het opleggen van een nieuwe strafrechtelijke maatregel, de strafrechtelijke opvang van verslaafden in een daartoe bestemde inrichting. De SOV is bestemd voor een specifieke doelgroep, namelijk een groep van langdurig aan harddrugs verslaafde personen die zich over een lange periode schuldig hebben gemaakt aan een grote hoeveelheid strafbare feiten die ernstige overlast voor de burger veroorzaken. De bestaande strafrechtelijke interventies, waaronder drangvoorzieningen, hebben voor deze groep tot nu toe onvoldoende effect gesorteerd. Deze interventies hebben niet kunnen verhinderen dat de personen die tot deze doelgroep behoren, blijven recidiveren. De overheid heeft de plicht en de verantwoordelijkheid, de drugsoverlast te reduceren en deze specifieke aan drugs verslaafde groep delinquenten kansen te bieden, als normale burgers deel te nemen aan onze samenleving. Onze samenleving heeft er recht op dat